

2012 m.

SPALIS

KAUNO KOVO 11-OSIOS VIDURINĖ MOKYKLA

Dvylika laiptelių

Už lango vėl ruduo, vėl krinta auksiniai lapai, vėl saulę vis dažniau nustelbia darganotas lietus... O mokykloje vėl girdime čaižų skambučio garsą, vėl šurmuly, vaikų klegesys, kuris šiais metais atrodo ypač malonus ausiai... O visų mūsų širdyse džiugesys, sumišęs su nerimu... Džiugu, nes nuoširdus ir kantrus septynerių metų darbas buvo įvertintas, ypač pastarųjų metų darbas, pareikalavęs ryžto, ištvermės, kantrybės: pataisytas mokyklos pertvarkos taisyklės, kurias įteisino mūsų išskirtinumą ir neleido sunykti. Atrodo, turėtume džiaugtis ir su dviguba energija kibti į darbus, bet... širdį vis persmelkia nerimas, toks nepastebimas, kartais nesuvokiamas ir įkyrus: „O kas bus rytoj?“ Negi kiekvienais metais teks kovoti už savo būtį, už išlikimą?! Žinoma, dabar toks laikmetis, kai privalai pakovoti už save, o taip norėtusi paprasčiausiai mėgautis savo mylimu darbu, supratingų ir nuoširdžių kolegų draugija, o ne keltis kiekvieną rytą pasirengus kovai. Norėtusi tik mokyti ir auklėti vaikus (juk tokia mokytojo misija!), o ne kovoti.

Naujųjų mokslo metų proga linkiu visiems – ir mokytojams, ir mokiniams, ir sau – visų pirma pasidžiaugti tuo, kad vis dar esame, ir, žinoma, išlaikykime tą paslaptinę dvasią, kuri sukurią jaukią aplinką ne tik mums, bet ir svečiams, ir su nauja energija kibkime į darbus.

O Mokytojų dienos proga Jums, mieli Mokytojai, linkiu ištvermės, ryžto, kantrybės, dar didesnio atsidavimo darbui, kad kitais metais vis dar BŪTUME visi drauge, o nerimą nustelbtų džiaugsmas.

Mokyklos direktorius Stanislovas Milašius

Rudenėja

Kai rudenį nuklos mums kelią lapai,

O paukščiai vėl toli toli išskris...

Linguos nuo vėjo stipriai medžių šakos,

Kabos danguj mėnulio pilnatis,

Kai saulė vis dar plieks į langus,

Bet širdyje ruduo atvers duris,

Siūbuos kai medžių šakos vangiai...

O, vasara! Su vėju ji išskris.

Kai saulė nusileis į šaltą jūrą,

Ir nieks vandenyje nesitaškys,

Kai ašarą dangus nubraukęs sūrią

Mūs širdyje vėl rudeni pražys...

Nebežinau – ar myliu rudenį tikrai,

Nes vien matau šaltas, pilkas spalvas.

Žinau tik viena! Mane pro debesis pilkus

Sparnai svajų į vasarą nuneš!

Reda Stundžytė 11a klasė

Ruduo, atėjęs drauge su džiaugsmu ir nerimu

Rugsėjis kviečia

Kai nurimo kaitra

Ir pritrilo daina

Apie vasaros džiaugsmą, šėliones,

Suskambėję varpai

Kviečia mus išdidžiai

Vėl pradėt naują mokslo kelionę.

Nesinori – žinau.

Nes tingėt maloniau

Negu kibti į mokslus sunkiuosius!

Tik piktoji lemtis

Svajones sužlugdys,

Jei ateisi darbų neparuošęs!

Tad sukąskit dantis,

Ir paslėpkit išvis

Raštelius ir visus mobiliuosius.

Juk nėra taip blogai,

Kaip sau sakot dažnai

Spręsdami lygties nežinomuosius.

Laukia knygų kalnai –

Nusiteikit rimtai

Ir istorijos vingius pažinkit.

Teoremų kalba

Gal nesuprantama,

Bet vien dvejetų irgi nerinkit.

Su rugsėjo pirma!

Plačia šypsena

Šiuos metus mokslo pasitikit.

Kuo tingėsit labiau,

Tuo sunkiau bus toliau.

Antriems metams tik nepasilikit!

Giedrė Marozaitė 11a klasė

"Galite kaltinti tamsą arba uždegti žvakę ir tuo parodyti, kad esate lyderiai. Gyvenimas nuolat pateikia savo užduotis, ir kiekvieno reikalas, kokius sprendimus iš galimų pasirinksite. Kasdieniniai pasirinkimai kaupiasi. Diena po dienos. Savaitė po savaitės. Mėnuo po mėnesio. Metai po metų."
(Robin Sharma)

Sveikiname mokytoją **RENATĄ VARNIENĘ** gavus "Metų mokytojos" nominaciją.

Mokytojų kolektyvas

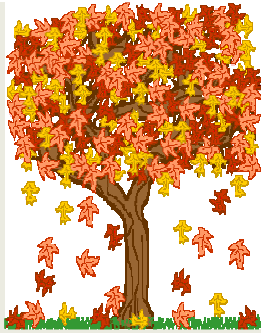
2012 spalio 4 d.

Ar aš tikrai gyvenu?

Aš myliu savo mokytoją
Graži, gera ir linksma
Mano Mokytoja Rasa.
Daug vaikučių turi ji.
Klauso jos visi visi.

Kartais linksma, kartais liūdna,
Mano Mokytoja Rasa.
Aš eiles Jai parašiau,
Paskaitykite prašau.

Einita Naumavičiūtė 2 a kl.

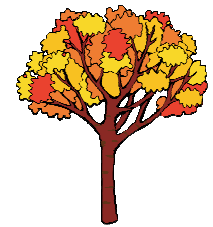

Mano Mokytoja Rasa.
Ji gera ir linksma.
Moko mus visu rašyti
Dailės kūriniais pasižyti.
Rašom mes eiles visi,
Net ant penklinės natas.
Dar dainuojam daineles.
Mes visi labai linksmi,
Paskaitykite visi.

Akvilė Stančikaitė 2 a kl.

Mūsų Mokytoja labai labai gera.
Kartais būna ji linksma.
O kartais labai pikta.
Ji mokina raideles
Ir dainuoti daineles.
Mylim ją mes visi,
Norim būti Jai geri.

Simona Rutkauskaitė 2 a kl.

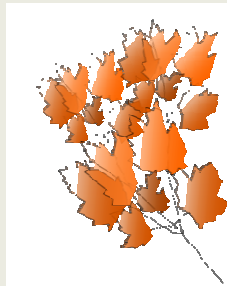
Mūsų Mokytoja labai gera,
Švelni, rūpestinga kaip mama.
Ji mums padeda rašyti,
Skaičiuoti ir skaityti.
Džiaugiamės linksma daina,
Prabėga gera diena.

Viktorija Kašėtaitė 2 a kl.

Mūsų Mokytoja Inesa
Ji labai labai gera.
Nuoširdi, linksma, miela
Ir visi mes mylim ją.

Mes mokykloje skaičiuojam,
Rašom, piešiam, deklamuojam.
Draugaujam klasėj mes visi,
Gal net pavydi mums kiti.

Rugilė Gudavičiūtė 4 a kl.

Gražesnio žodžio nerandu
Už paprastąjį AČIŪ,
Kurį išmokėt Jūs.
Dar padėkot norėčiau,
Už žinias, už šilumą, už meilę.
Tai, Jūs, išmokėt nepalūšt,
Padarius klaidą.
Ir nuolatos mums kartojat:
Mes čia ateinam mokytis.

Rūta-Marija Remeikaitė 4 a kl.

Mokykla – antri namai.
Tu kasdien ten ateini,
Nusišypsai mums visiems
Palinki geros dienos.

Tu mieliausia iš visų
Mums kartu labai smagu.

Dieną pabaigiu gerai:
Su pilnais sąsiuviniais
Pagyrimų nuostabių.
Šiltą AČIŪ, Jums, tariau.

Brigita Gulbinaitė 4 a kl.

Jūs – graži kaip gėlė,
Jūs – kaip angelas gera.
Jūs spindit kaip žvaigždė,
Jūs – švelni kaip mama.

Aš Jums padovanosiu
Gražiausią puokštę lapų.
Ir visad Jums dėkosiu
Už tiek džiaugsmingų metų.

Gabija Parnauskaitė 4 a kl.

Pašėlęs gyvenimo tempas įsuka mus į kasdienybės sūkurį. Darbai, pareigos, rūpesčiai, sėkmės ir nesėkmės užvaldo ir, atrodo, lekiame per gyvenimą beveik iš inercijos. Bet juk būna akimirkų, kai dingteli mintis: “Ar aš tikrai gyvenu?” “Dvylikos laiptelių” žurnalistas paprašė mūsų mokyklos mokytojus ir ne tik juos atsakyti į klausimą “Kada jaučiate, kad gyvenate?”. Štai kokie buvo atsakymai.

Mokyklos direktorius Stanislovas Milašius: Kiekvieną dieną jaučiu, kad gyvenu, ar gali būti kitaip?

Direktoriaus pavaduotoja Laima Lukšienė: Kai šeima sveika, kai nėra rūpesčių.

Direktoriaus pavaduotoja Lina Šakelytė: Iš ryto, kai einu į darbą ir kai grįžtu namo. Tada turiu laiko apie tai pamąstyti ir tai pajusti.

Direktoriaus pavaduotoja Jolanta Lokienė: Kai ilsiuosi prie jūros arba savo sodyboje sėdžiu prie ežero ant lieptelio. Kai šalia visa šeima.

Raštinės vedėja Virginija Milašienė: Kai gerai sutariu su žmonėmis.

Mokyklos psichologė Audronė Vainilavičienė: Kiekvieną dieną.

Mokyklos bibliotekininkė Irena Jurevičiūtė: Kai skubu, bėgu, lekiu.

Mokytoja Birutė Sireikienė: Kai toli keliauju.

Mokytoja Renata Varnienė: Kai matau prasmę to, ką darau.

Mokytoja Aušra Baltrušaitienė: Kai viskas sekasi.

Mokytoja Rasa Miliuvienė: Kasdien.

Mokytoja Vida Žukauskienė: Per atostogas.

Mokytoja Regina Baltušienė: Tada, kai viskas sekasi.

Mokytoja Jolita Ramanauskienė: Visada.

Mokytoja Skaistė Pečkienė: Kai galiu sau leisti tai, ką noriu.

Mokytoja Jirma Kiselienė: Kai galiu grožėtis gamta, kai būnu su draugais.

Mokytoja Gražina Stonienė: Kai užsiimu miela veikla.

Mokytoja Dalia Kulviečiuvienė: Kai matau gamtos spalvas, kai jaučiu artimųjų meilę.

Mokytoja Rita Stagniūnaitė: Kai sportuoju.

Mokytoja Antanas Stagniūnas: Kasdien jaučiu, kad gerai gyvenu.

Mokytoja Inesa Matizonkienė: Kai šeima sveika.

Mokytoja Irena Gedminienė: Namie, kai skaitau knygą užkėlusį kojas ant minkštos pagalvės.

Mokytoja Asta Doftartienė: Kai atostogauju.

Mokytoja Rinalda Margelevičienė: Per atostogas.

Mokytoja Rima Jankauskienė: Kai nėra didelių rūpesčių.

Mokytoja Rūta Satkauskienė: Kai kuo nors džiaugiuosi.

Mokytoja Jolanta Lastauskienė: Kai turiu kuo pasidžiaugti, kai šeima sveika.

Mokytoja Rita Sarapinienė: Kai galiu būti savimi, kai matau nuoširdžias šypsenas.

“Dvylikos laiptelių“ redakcija sveikina nuostabų mokytojų kolektyvą su Mokytojų diena, linki stiprios sveikatos ir nesibaigiančių džiugių akimirkų.

Gamtos ir meno prieglobstyje

Yra Kaune vieta, kurią labai mėgo poetas Adomas Mickevičius, kai gyveno Kaune. Jo garbei pavadintas slėnis Ažuolyne. Čia vyksta daug renginių. Štai ir rugsėjo 29 dieną čia įvyko renginys, skirtas 150-osioms Maironio metinėms.

Diena išaušo nuostabi, skaisčiai švietė saulė, į žydrą dangų kilo jau rudeniskai nuspalvintų medžių viršūnės. Tokioje romantiškoje aplinkoje ypač įtaigiai skamba ir žodis, ir muzika. Renginio vedėjo aktorius P.Venslovo skaitomos Maironio eilės sklاندė ore, atrodė, jog pati gamta klausosi iškiliojo Lietuvos poeto giliai išjautusių eilėraščių. O kai Vytauto bažnyčios choras užtraukė „Graži tu, mano brangi Tėvyne“ muzikos garsai kilo į mėlyną dangų, sklaidėsi medžių ošime.

Renginyje dalyvavo Vaižganto muziejaus direktorius Alfas Pakėnas, kuris papasakojo dar nežinomų faktų apie Maironio asmenybę. Buvo įdomu pasiklausyti interpretacijos apie posakį „Labanakt, Maironi“. Aktorius P.Venslovas labai įtaigiai perfrazavo šiuos žodžius: „Labas rytas, Maironi“, nes juk iš tikrųjų amžiai bėga, o Maironio reikšmė lietuvių tautai tik auga.

Labai gaiviai išsiliejo į popietės programą originalaus dueto - saksafonisto ir akordeonisto - atliktas muzikinis kūrinys. Iš pradžių vos girdimi akordai pabaigoje išsiliejo galingu muzikos srautu.

Renginyje dalyvavo Žemės ūkio ministras Kazimieras Starkevičius, Kauno vicemeras Povilas Mačiulis, Maironio fondo globėjai Visvaldas ir Irena Matijošaičiai, Lietuvos seimo narys Emanuelis Zingeris. Visus svečius prasminga dovana-angeliuku, kuri sukūrė menininkas Edmundas Unguraitis, apdovanojo bendruomenės „Girsta“ pirmininkė Zinaida Streikienė.

Tiesą pasakius, skirstytis nesinorėjo, gamtos ir menų sintezė nuskaidrino ir pakylėjo visus popietės dalyvius.

Giedrė Marozaitė ir Reda Stundžytė 11a kl.

Kelionė į golfo laukus

Ketvirtadienį mokykloje buvo nepamokinė diena, skirta profesiniam orientavimui, o dieną prieš, per paskutinę anglų kalbos pamoką, atėjo informacinių technologijų mokytoja ir pasiūlė kelionę į golfo laukus. Iš klasės važiavo devyni vaikai. Mergaitės iškart pasakė, kad važiuos, taip ir buvo. Ketvirtadienio rytą mes susirinkome prie mokyklos ir iškeliavome. Visą kelionę organizavo informatikos mokytojos Asta ir Jūratė.

Sėdome į autobusą ir išvažiavome. Golfo laukai buvo netoli Vievio. Ten labai kalnuota vietovė. Buvo labai įdomu. Mus išskirstė į tris grupes po 15 vaikų. Buvo trys etapai: ridenimas, mušimas ir ekskursija. Mūsų grupelė pirma ėjo i ridenimą. Ten mokėmės, kaip reikia ridenti kamuoliuką. Paskui surengėme varžybas.

Vėliau mes apsikeitėme vietomis su kita grupele ir nuėjome pas kitą instruktorių, kuris mums aprodė visus golfo laukus. Buvo labai įdomu.

O tuomet nuėjome pas trečią instruktorių, o ten buvo įdomiausia: ten mes mušėme kamuoliuką į tolį. Buvo vienas berniukas, kuris numušė net aštuoniasdešimt metrų!

Paskui visi kartu nuėjome į kavinukę, kur mums buvo paruošti pietūs. Pietų metu atsidėkodami instruktoriams mes įteikėme dovanėles.

Tai buvo viena įdomiausių ekskursijų, į kurias teko nuvykti. Jeigu kas nors paprašytų pasiūlyti gerą ekskursiją, tai būtinai pasiūlytume šią.

Miglė Čirvinskaitė ir Diana Juškevičiūtė 6a kl.

Grožio paslaptis

Mūsų mokykloje kasmet vyksta profesinio orientavimo diena. Todėl rugsėjo 28 dieną mes, 8b klasės mokinės, vykome į grožio saloną „Soliaris“, kuriame dirba vienos mokinės mama kosmetologė Daiva. Visos merginos labai norėjo vykti, nes visos nori būti labai gražios.

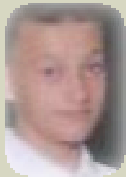
Grožio specialistė mus pamokė, kaip prižiūrėti, saugoti ir puoselėti savo veido odą, atskleidė dieninio makiažo paslaptis. Taip pat supažindino su kitomis procedūromis. Kosmetologė mums papasakojo, kad atlieka daug ir įvairių procedūrų ir kad pažintum kiekvienos grožio procedūros paslaptis, reikia lankyti atskirus kursus ir nuolat tobulėti tose srityse. Vienai merginai teko laimėti pabūti modeliu ir išbandyti dieninį makiažą, sukurtą kosmetologės Daivos.

Mergaitėms labai patiko grožio salone. Sužinojome daug įdomių dalykų, kurie tikrai pravers ateityje.

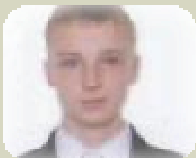
Aštuntokės

KANDIDATAI Į MOKYKLOS PREZIDENTUS

Rūta Vosyliūtė

Ignas Ambrazas

Kiekviena mokykla turi savų tradicijų. Nuo jų neatsilikame ir mes. Kiekvienais metais renkame mokinių prezidentą. Šiais metais į prezidento vietą pretendavo Rūta Vosyliūtė (9 a.) ir Ignas Ambrazas (9a.). Po debatų vykusioje spaudos konferencijoje paklausėme keletos klausimų.

Kas paskatino pretenduoti į MP?

Ignas: Klaidas Jankaitis, pavaduotoja Lina.

Rūta: Auklėtoja, pavaduotoja Lina bei tėvai.

Ar didesnė veikla nepakenks mokslams?

Ignas: Reikės labiau stengtis, mažiau pramogauti.

Rūta: Turėsiu stengtis.

Ką draugai mano apie Rūtą ir Igną?

Simona: Kadangi jie abu yra mano klasiokai, juos pažįstu. Abu aktyvūs, draugiški. Tik galbūt Rūta geriau mokosi ir labiau visur dalyvauja.

Aivaras: Su Rūta nelabai bendrauju, todėl galiu pasakyti tik apie Igną. Jis visai "normaliai" mokosi, draugiškas.

Kaip manote, kuris mokinių prezidentas mūsų mokykloje buvo geriausias ir kodėl?

Ignas: Klaidas, nes praeitų prezidentų neprisimenu. Anksčiau nelabai domėjausi, todėl neatkreipdavau dėmesio.

Rūta: Vaineta, nes ji labai daug pasiekusi, viską įvykdo, gali būti pavyzdys visiems.

Kokie yra jūsų tikslai?

Ignas: Pratęsti užimtumą pertraukų metu.

Rūta: Mokinių ir mokytojų diskusijos dėl problemų. Skatinti dalyvavimą veikloje bei mokyklos garsinimą.

Ar dar nesate per jauni būti MP?

Ignas: Nei per jauni, nei per seni. Viskas kaip tik taip, kaip turėtų būti.

Rūta: Manau, ne, nes daug ką žinau, mačiau, ką daro prezidentas ir esu daug kur dalyvavusi.

Prezidento rinkimai

Mokiniai aktyviai balsavo už vieną iš kandidatų į mokyklos prezidentus. Tai tik mokyklos rinkimai, tačiau jie tarsi pasiruošimas tikroms politinėms akcijoms, todėl vienuoliktokų ir dvyliktokų paklausėme, ką jie galvoja apie rinkimus. Štai kaip į klausimą "Ar svarbi piliečio nuomonė balsuojant ir kodėl?" atsakė moksleiviai:

• Manau, kad piliečio nuomonė svarbi, nes yra žmonių, kurie mano, kad vienas balsas nieko nenumo. Todėl atsiranda nemažai nebalsojančių žmonių, kurie gali lemti rinkimų rezultatus. Taigi, manau, kad kiekvienas, turintis teisę balsuoti, privalo tai padaryti. Tai turėtų būti jo pareiga.

• Žinoma, kad kiekviena nuomonė svarbi. Bet yra viena problema: jos niekas neklauso. Kodėl? Todėl, kad valstybės pareigūnai, seimo nariai visą laiką manipuliuoja kiekvieno nuomone, išskyrus savo. Taip buvo ir visada bus.

• Atrodo, kad vienas balsas nieko pakeisti negali, bet juk lašas po lašo ir akmenį pratašo. Piliečiai turi būti aktyvūs, kitaip mes esam tik lengvai manipuluojama avių banda.

• Mano atsakymas - taip. Ir vienintelis balsas turi be galo didelę reikšmę. Demokratija ir yra grindžiama tautos nuomone, o tautą sudaro piliečiai, tai yra kiekvienas iš mūsų.

• Taip, juk ką išsirinksim, tą ir turėsime. Šiaip jau, manau, svarbi turėtų būti išsilavinusių žmonių nuomonė, nes dauguma Lietuvos

gyventojų tikrai neparodo savo intelekto balsuodami už TV "žvaigždes" rinkimuose į seimą.

• Turėtų būti svarbus, bet šiais laikais nežinome, kiek lemia tavo balsas, galbūt kažkiek balsų būna suklastota, todėl gal vienas pilietis nieko nepakeičia. Tuo labiau, kad dažnai net nežinome už ką balsuoti, nes seimūnų pažadai taip ir lieka pažadais.

• Labai svarbi. Jeigu į valdžią išrinktas žmogus netiesi savo pažadų, mes, rinkėjai, turime turėti galimybę jo atsisakyti ir valdžią perrinkti.

• Aš manau, kad nėra didelio skirtumo, ar pilietis balsuoja, ar ne, juk vis tiek vyriausybė korumpuota.

• Žinoma, kad svarbi! Jei mes nebaluosim, tai kas išrinks valdžią? Mūsų nuomonė svarbi ir turi įtakoti sprendimus, susijusius su valstybe. Jei mes nesistengsim dėl geresnio gyvenimo, dėl ateities, tai kas šitai padarys už mus?

Š. m. spalio 2d. mūsų mokykloje vyko mokyklos mokinių prezidento rinkimai. Kandidatavo Ignas Ambrazas 9a kl. ir Rūta Vosyliūtė 9a kl. Rinkimų metu, paklašinėjus mokytojų ir mokinių, kurie balsavo, nuomonių apie kandidatus, balsavusieji už Igną teigė manantys, kad jis yra geresnis, pareigingesnis, draugiškesnis, drąsesnis. O kas balsavo už Rūtą, mano, kad ji turi

daugiau patirties, yra rimtesnė, ir tikisi, kad ji daugiau kažką nuveiks. Didele balsų persvara, surinkęs **185 balsus**, laimėjo Ignas.

"Dvylikos laiptelių" redakcija sveikina naująjį mokyklos prezidentą, linki sėkmės įgyvendinant užsibrėžtą programą.

